گزارش دو

اقتصاد بیمار دارویی

روز گذشته پنجمین نمایشگاه بین‌المللی ایران‌فارما، نمایشگاه تخصصی در حوزه صنعت دارویی افتتاح شد. نمایشگاهی که با اظهارنظرهای جدید سعید نمکی، وزیر بهداشت همراه بود. اگر در گذشته، او درباره مافیای دارو می‌گفت، دیروز از اصلاح اقتصادی دارویی کشور گفت. از این که حال و روز اقتصادی دارو مطلوب نیست.

این را همه می‌گویند. همه تولیدکننده‌هایی که در حوزه دارواند، این که با وجود تحریم‌های بانکی دادوستدشان با مشکل روبه‌رو شده است. شاید به خاطر همه اینهاست که وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در افتتاحیه این نمایشگاه گفت: سیاستی که در دستور کارمان قرار دارد، اصلاح اقتصاد دارویی کشور است. امروز چه در عرصه تولید و چه در عرصه توزیع و چه در حوزه عرضه در داروخانه‌ها اقتصاد نظام دارویی کشور اقتصاد مطلوبی نیست. فعالان حوزه دارو، به شدت از نظر اقتصادی دچار مشکل هستند. نمکی البته درباره تبدیل ارز دولتی به ارز نیمایی و ارز آزاد هم گفت. برنامه‌هایی که از نظر او، با حمایت‌های بیمه‌ای قابل حل است و با این ترفند از فشار هزینه‌های دارویی کم خواهد شد.

افزایش قیمت به خاطر تحریم‌ها

نمایشگاه شلوغ است. همه غرفه‌ها پرتردد هستند. حدود ۱۲۰۰ شرکت داخلی و خارجی که در صنعت دارویی فعالیت دارند، در این نمایشگاه شرکت کرده‌اند؛ اما پای حرف تولیدکنندگان و فعال در این حوزه که می‌نشینی، درددلشان باز می‌شود. علی دانش، رئیس هیات مدیره یکی از شرکت‌های واردکننده مواد اولیه تولید دارو و مواد اولیه آرایشی و بهداشتی یکی از آنهاست. دانش اتفاقا به گفته نمکی اشاره می‌کند به این که برخلاف تفکر عمومی که تحریم‌ها روی دارو تاثیر نگذاشته، اشتباه است. او به ما می‌گوید: هم تحریم‌های قبلی و هم تحریم‌های جدید روی صنعت دارویی تاثیر گذاشته است. او از مشکلات ارزی و تحریم‌های بانکی می‌گوید: از این که در تراکنش‌های مالی با مشکل روبه‌رو شده‌اند و در بسیاری از موارد مجبورند تحریم‌ها را دور بزنند و همه اینها یعنی پرداخت پول بیشتر و درنهایت هم هزینه بالاتری که در پروسه تولید اعمال می‌شود و مشتری باید آن را بپردازد. از این که بسیاری از شرکت‌های خارجی، به خاطر تحریم‌هایی که بعدها آمریکا به آنها تحمیل می‌کند، دیگر حاضر نیستند با شرکت‌های ایرانی همکاری کنند. دانش معتقد است این مشکلی که وجود دارد، به جز هزینه‌های اضافی، سهم ایران برای کار کردن با شرکت‌هایی را که کیفیت مطلوب دارند هم کاهش می‌دهد. او البته معتقد است ایران، از نظر علمی و توسعه دارویی، در رتبه خوبی قرار دارد، می‌تواند در زمینه تولیدات دارو خوب عمل کند. درست اتفاقی که در زمینه تولیدات داروهای خاص و تهیه مواداولیه انجام داده است.

فرصت‌طلایی حضور

نمکی در گفت‌وگوهایش از ظرفیت‌های علمی که در ایران وجود دارد گفته، او تاکید کرده است: «ایران بازار دارویی بزرگی است و سرزمین فرصت‌های طلایی برای سرمایه‌گذاران خارجی است.» شاید به خاطر همین است که دو ردیف از نمایشگاه، پر از غرفه‌های شرکت‌های خارجی و به خصوص آسیایی است. حضور هندی‌ها از همه بیشتر است. جومپا لوکچا. که مسؤول یك شرکت مواد اولیه در هند است. حضور در نمایشگاه ایران‌فارما را یك فرصت طلایی می‌داند و به ما می‌گوید: این نمایشگاه فرصتی برای ماست تا بتوانیم با ایران تعاملات دارویی داشته باشیم. بعد از تحریم‌ها شرکت‌های هندی تمایل بیشتری پیدا کرده‌اند که در ایران حضور داشته باشند. اتفاقی که درباره شرکت‌های چینی و کره‌ای کمتر افتاده و این به خاطر تعاملات ارزی و قراردادی است که با شرکت‌های اروپایی و آمریکایی دارند. او اما این نگرانی را ندارد و حالا تحریم‌های جهانی برای او به فرصتی تبدیل شده است تا از منابع ایرانی بهره‌مند شود. اتفاقی که حتی با گفتنش لبخند بر لبانش می‌نشیند.

ایجاد ۱۵ هزار شغل در استان کرمانشاه

محمد مخبر، رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) با تأکید بر ادامه فعالیت‌های عمرانی و خدماتی ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) در شهرستان سرپل ذهاب گفت: علاوه بر مدرسه‌سازی، ایجاد اشتغال نیز در سرپل ذهاب در دستور کار است و از ۱۵ هزار شغلی که طی سه سال آینده در استان کرمانشاه به بهره‌برداری خواهد رسید، ۱۵۰۰ شغل در این شهرستان ایجاد می‌شود. / جام‌جم

نظام نمره دهی پایان‌نامه‌های دانشگاه آزاد تغییر کرد

محمدمهدی طهرانچی، رئیس دانشگاه آزاد اسلامی گفت: سیستم نمره دهی از پایان‌نامه‌های دانشجویان ارشد ورودی ۹۵ به بالا حذف شد. وی افزود: بر این اساس نمره برای پایان‌نامه‌های ورودی ۹۵ به بالا حذف و به صورت کیفی محاسبه و ارزیابی خواهد شد. رئیس دانشگاه آزاد همچنین با بیان این‌که نمره پایان‌نامه در معدل کل تاثیری ندارد، گفت: پایان‌نامه کاری است یا غیرقابل قبول یا قابل قبول با مرتبه‌های متوسط تا ممتاز. / مهر

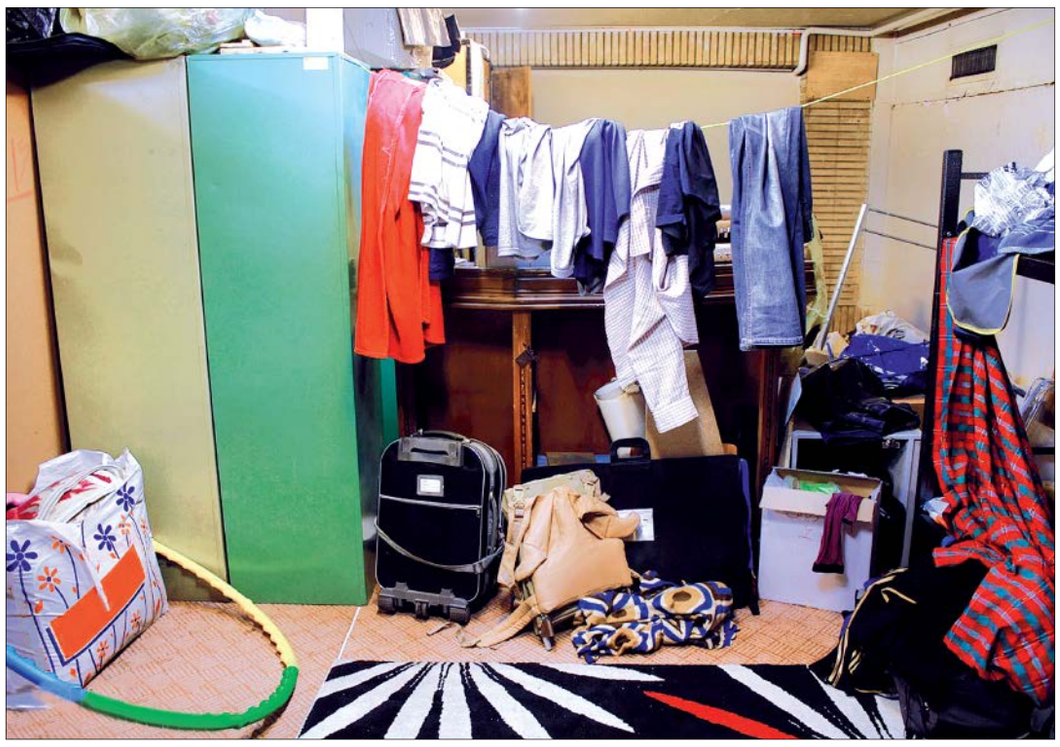

فضای محدود خوابگاه، گلایه مشترک دانشجوهاست

عکس: ایرنا

آغاز سال تحصیلی در دانشگاه‌ها با سرگردانی دانشجویان غیر بومی همراه بوده است؛ نبود و گرانی خوابگاه، علت اصلی این اتفاق است

زلزله در خوابگاه‌های دانشجویی

ظرفیت خوابگاه‌های دولتی محدودتر شده و هزینه اجاره خوابگاه‌های خودگردان بیش از یك میلیون و ۶۰۰ هزارتومان در ماه نیز گزارش شده است

لیلا شوقی

جامعه

گرانی مسکن روی خوابگاه‌های دانشجویی هم تاثیر گذاشته است. این را حالا بسیاری از دانشجوهای تازه‌واردی که در شهری غیر از شهر خودشان قبول شده‌اند و باید زندگی دانشجویی را تجربه کنند، با پوست و گوشت خود احساس می‌کنند. اگر تا سال گذشته با ۳۰۰، ۴۰۰ هزار تومان می‌شد سقف بالای سری البته از نوع دانشجویی پیدا کرد، حالا دانشجویان باید بیش از این دست به جیب شوند و در کنار غم دوری از خانواده و سختی‌های زندگی دانشجویی و خوابگاهی، باید سختی جورکردن پول خوابگاه را هم به جان بخرند.

از همان ابتدا، از زمانی که دفترچه ثبت‌نام آزمون ورودی دانشگاه سراسری سال ۹۸ منتشر شد، خانواده‌ها با مورد عجیبی روبه‌رو شدند. بسیاری از دانشگاه‌ها و دانشکده‌ها در بخش توضیحات، در مقابل وضعیت خوابگاه، از نبود تعهد برای ارائه خوابگاه گفته بودند. شرایط برای خوابگاه‌ها امسال به حدی بد است که از میان ۶۷ دانشکده و دانشگاه علوم پزشکی کشور، ۵۱ دانشگاه اعلام کرده‌اند که تعهدی برای ارائه خوابگاه به پذیرفته‌شدگان کنکور ۹۸ ندارند. این اما تنها مشکل نیست، اجاره‌بهای خوابگاه‌ها برای سال تحصیلی جدید به تناسب خوابگاه‌ها بین ۱۲ تا ۱۸درصد افزایش داشته، اتفاقی که رئیس صندوق رفاه هم به آن اشاره کرده است. او البته عنوان کرده که ۶۵درصد سراهای دانشجویی کشور، عمر ۲۵ سال به بالا دارند و هزینه جایگزین کردن آنها و حتی هزینه تعمیر و نگهداری این بناها بالاست.

باشرایط ویژه

در سال تحصیلی ۹۸، فقط ۵۲ دانشگاه اعلام کرده‌اند که خوابگاه خودگردان دارند. در این میان اما دانشگاه‌هایی هم هستند که درباره خوابگاه تصمیمات دیگری دارند. در دفترچه کنکور سراسری، ۱۸ دانشگاه صراحتا اعلام کرده‌اند که فاقد خوابگاه هستند. هشت دانشگاه فقط برای دانشجویان روزانه، آن هم به صورت محدود، خوابگاه ارائه می‌دهند و هیچ تعهدی در قبال دانشجویان نوبت شبانه ندارند.

برخی دانشگاه‌ها هم شرایط ویژه گذاشته‌اند. ۱۲ دانشگاه جزو دانشگاه‌هایی هستند که برای پذیرش دانشجویانی که خوابگاه می‌خواهند، شرایط خاص در نظر گرفته‌اند. دانشجویانی که در استان‌های مجاور ساکن هستند، اجازه استفاده از خوابگاه را ندارند. برخی خوابگاه‌ها هم فقط تعهد استفاده ۸۵درصدی دانشجویان را داده بودند. در این میان اما بعضی از دانشگاه‌ها رتبه دانشگاهی را ملاك تخصیص خوابگاه قرار داده‌اند.

در ۱۴ دانشگاه رتبه دانشگاهی ملاك است. در توضیحات این دانشگاه‌ها، نیازسنجی دانشجویان رتبه‌های برتر ملاك قرار می‌گیرد. برخی هم شرایط عجیب‌وغریب گذاشته‌اند. دانشجویی که خواستار خوابگاه است، باید جزو رتبه‌های برتر باشد و در سه سال تحصیلی هم معدل بالای ۱۷ داشته باشد. در دانشگاه‌های علامه طباطبایی و شیراز، دانشجویانی که رتبه زیر هزار دارند، در اولویت استفاده از خدمات خوابگاه قرار دارند. دانشگاه گیلان، اما شرایط را سخت‌تر کرده است، دانشجویان دانشگاه روزانه برای گرفتن خوابگاه باید رتبه‌بندی شوند و هر دانشجویی که رتبه بالاتری گرفت، خوابگاه را به دست خواهد آورد. دانشگاه قم، چند شرط برای خوابگاه دادن به دانشجویانش گذاشته است.

خوابگاه تنها مختص دانشجویانی است که بدون سهمیه، رتبه زیر هزار داشته باشند. دانشجویانی که رتبه زیر ۲۰ داشته باشند هم رایگان صاحب خوابگاه می‌شوند.

ماهی یك میلیون و ۶۰۰ هزار تومان

چند سالی می‌شود که دانشگاه‌ها با مشکل خوابگاه روبه‌رو هستند. کمبود خوابگاه‌ها برای امروز نیست. سال گذشته هم دانشگاه‌ها با مشکلات کمبود خوابگاه مواجه بودند. پارسال البته شرایط دانشگاه‌ها برای ارائه خوابگاه بهتر بوده و بیش از نیمی از دانشگاه‌ها هم به دانشجویان خوابگاه می‌دادند.

به‌جز مشکلات خوابگاهی اما این افزایش قیمت خوابگاه‌هاست که کمر دانشجویان را خم کرده است. هزینه‌های تامین خوابگاه‌ها در دانشگاه‌ها حالا این قدر زیاد شده که تعداد خوابگاه‌های خودگردان خیلی زیاد شده و خوابگاه‌ها هر چقدر دوست دارند، از دانشجویان کرایه می‌گیرند. دانشگاه خودگردانی در شیراز ترمی یك میلیون و صدهزار تومان از دانشجویان دخترش کرایه می‌گیرد. کرایه‌ای که باید از یکم تا هفتم ماه تسویه شود.

هرچند که طبق نظر آنها می‌توان با ده میلیون پول پیش و ماهی ۲۰۰ هزار تومان هم صاحب یك تختخواب شد. شرایط در خوابگاه دزفول بهتر است. خوابگاه خصوصی که البته محیط کاملا دانشجویی ندارد و کارمندان هم در آن ساکن هستند، از مشتری‌هایش که طالب اتاق‌های چهار تخته هستند، ماهانه حدود ۲۳۰ هزار تومان و برای اتاق‌های شش و هشت تختخوابه هم به ترتیب، ۲۲۰ هزار و ۲۱۰ هزار تومان پرداختی دریافت می‌کند.

هرچند که این خوابگاه به اندازه یك ماه کرایه خانه هم پول پیش می‌گیرد. در یاسوج، همه چیز عجیب است. خوابگاهی که زیر نظر دانشگاه یاسوج فعالیت می‌کند، ماهی یك میلیون و ۶۰۰هزار تومان از دانشجویان پرداختی می‌گیرد. اینها البته با هزینه‌های آب، برق، گاز و پسماندهاست. خوابگاهی در اصفهان، ترمی دریافتی دارد و برای هر ترم هم به اندازه یك میلیون و ۲۰۰ هزار تومان از دانشجویانش دریافت می‌کند، هزینه‌ای که تا هفتم هر ترم باید تسویه شود. در خوابگاه دیگری در اصفهان، هر دانشجو هر ماه برای یك تخت باید ۴۸۰ هزار تومان پرداخت کند.

برای ورود به خوابگاهی در همدان، باید ۶۰۰هزار تومان، پول پیش داد و برای هر ماه هم به اندازه ۱۶۰ هزار تومان پرداخت کرد. اینها همه البته برای دانشجویان مجرد است. شرایط برای دانشجویان متاهل بحرانی است، با وجود این‌که سال گذشته، دولت بودجه‌ای برای خوابگاه‌های متاهلی اختصاص داده است و طبق اساسنامه ماده ۶۵ قانون برنامه ششم باید خوابگاه‌های متاهلی توسعه پیدا کند، اما با شروع سال تحصیلی، دانشگاه‌ها با کمبود خوابگاه‌های متاهلی روبه‌رو هستند.

افزایش قیمت با کمترین امکانات

یکی از دانشجویان ترم پنجم، مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه خواجه نصیر که در رشته جی‌آی‌اس (یکی از گرایش‌های مهندسی نقشه‌برداری) و نوبت شبانه درس می‌خواند از این گلایه می‌کند که خوابگاه‌های دانشجویی، تبدیل به یك منبع پول‌سازی شده‌اند. او به ما می‌گوید: «مشکلات خوابگاهی ما زیادند. هم برای نوبت ما و هم برای نوبت روزانه، دانشگاه با مشکلات خوابگاه روبه‌رو است.» اما یکی از مشکلات مهمی که از نظر او واقعا سخت است، فضای کم اتاق‌ها هستند. اتاق‌هایی که شش نفره و چهار نفره هستند اما ابعاد آن خیلی کوچك‌تر از این تعداد است.

به گفته او، فضای اتاق‌های خوابگاه آن قدر کوچك است که حتی برای یك نماز خواندن هم جا نیست و ساکنان خوابگاه باید منتظر بمانند تا نماز خواندن هم‌اتاقی‌شان تمام شود بعد تردد کنند.

امکانات کم خوابگاه از دیگر مشکلات این دانشجویان است. به جز امکانات اولیه رفاهی مانند نداشتن نمازخانه و لباسشویی، خوابگاه او حتی سرویس اینترنت خیلی کندی هم دارد. سرویس اینترنتی که به گفته او از ساعت ۲ بعدازظهر تا ۸ صبح روز بعد، قطع می‌شود.

غذای بی‌کیفیت و گران هم از مشکلات دیگر است. غذایی که به دانشجویان نوبت شبانه، ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ تومان به فروش می‌رسد، اینها همه در حالی است که همین غذا به دانشجویان نوبت روزانه به قیمت ۷۰۰، ۸۰۰ تومان تا نهایتا ۱۲۰۰ تومان به فروش می‌رسد. اینها اما تنها مشکلات نیستند. این دانشجوی جی‌آی‌اس توضیح می‌دهد که مسیر خوابگاه از دانشگاه هم خیلی دور است و دانشجویان برای رسیدن به دانشگاه حدود یك ساعت و نیم در راه هستند. برای چنین خوابگاهی هم ماهی ۵۶۰ هزار تومان برای یك اتاق چهار نفره، پرداخت می‌کنند؛ کرایه تختی که در سال گذشته، ۳۷۰ هزار تومان بود، یعنی افزایش قیمتی به اندازه ۱۹۰ هزار تومان.

خوابگاه نداریم

شرایط بد خوابگاه‌های دخترانه و پسرانه این دانشگاه به گوش مسؤولان امور دانشجویی و خوابگاهی دانشگاه هم رسیده است؛ هرچند که به گفته یکی دیگر از دانشجویان، قول و قرارهایی هم مطرح شده است، او اما امیدی به درست شدن شرایط ندارد. این دانشجو به ما می‌گوید: «یکی دو روز دیگر کلاس‌های ما شروع می‌شود اما هنوز خوابگاه نداریم.»

این دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه خواجه نصیر عنوان می‌کند که اگر با استادی کاری داشته باشند، جایی برای اسکان وجود ندارد و آنها باید طوری برنامه‌ریزی کنند که هم به کارشان برسند و هم در شهر غریب نمانند. او و بسیاری از دانشجویان همدوره‌اش که نیاز به خوابگاه دارند، هنوز منتظرند و همین هم کار را برای آنها مشکل می‌کند. به گفته او، با این اتفاق، مسؤولان خوابگاه هر قیمتی که بدهند، او و دیگر دانشجویان مجبور به قبولش هستند و همه اینها استرس و نگرانی زیادی را به آنها وارد می‌کند. دانشجویان، به خاطر دوری از خانواده با استرس روبه‌رو هستند و این سردرگمی، فشارهای بیشتری را به آنها وارد می‌کند. این دانشجوی دانشگاه خواجه نصیر در پاسخ به این سوال که چرا خانه‌ای را در شهر تهران اجاره نمی‌کنید، می‌گوید: «خانواده ما با اطمینان خاطر از این‌که دانشگاهی که در آن درس می‌خوانیم، خوابگاه را تامین می‌کند، به ما اجازه درس خواندن و ورود به این شهر را داده‌اند.» و همین باعث شده است که بسیاری از خانواده‌ها حتی با وجود این که وضعیت خوابگاه‌ها در شرایط بدی است و این روزها بین زمین و هوا گیر کرده‌اند، چشم امیدشان را از خوابگاه‌ها برندارند، حتی اگر آن خوابگاه امکانات رفاهی کمی داشته باشد و پول زیادی را هم به جیب بزند.

> این روزها دانشجویان زیادی همراه والدین‌شان در جست‌وجوی خوابگاه مناسب هستند، بیشتر آنها از این گلایه دارند که مسؤولان دانشگاه‌ها به این مهم توجهی ندارند و به آنها وعده بهبود شرایط در آینده نزدیک را می‌دهند این درحالی است که تامین خوابگاه مناسب حداقل حق دانشجویی است که برای قبولی در کنکور سال‌ها تلاش کرده‌است

پیچیده مثل خوابگاه دانشجویی

مکث

حبیب‌ا... دهمرده / عضو کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری

موضوع خوابگاه‌ها، امروز به موضوع پیچیده‌ای تبدیل شده است. برای حل این مشکل، چندین پیشنهاد داریم، پیشنهادهایی که می‌تواند راه‌حل مشکلات باشند. در اطراف شهرها، زمین‌های زیادی وجود دارند که دانشگاه‌ها می‌توانند آنها را خریداری کنند و در آنجا خوابگاه بسازند. وزارت علوم، باید راه‌هایی برای تامین مالی ساخت خوابگاه، پیشنهاد کند. ما به عنوان نماینده مردم در خانه ملت، در این باره کمك خواهیم کرد. یکی دیگر از راه‌حل‌ها برای حل مشکلات خوابگاهی، جذب سرمایه‌گذاری در مساله خوابگاه‌هاست.

این کار باید با نظارت امور دانشجویی و صندوق رفاه انجام شود. باید تسهیلاتی برای علاقه‌مندان سرمایه‌گذاری به وجود بیاید، مانند اجاره‌های بلندمدت، وام‌های کم‌بهره و تسهیلات ویژه‌ای که از طرف وزارت علوم می‌تواند انجام شود. تضمین برگشت سرمایه‌گذاری یکی دیگر از راه‌های ایجاد علاقه‌مندی برای جذب سرمایه‌گذاری است. راه‌حل دیگری هم وجود دارد، راه‌حلی که البته در حال انجام است و آن استفاده از خوابگاه‌های خودگردان است. خوابگاه‌هایی که درواقع در آن دانشگاه‌ها نقش رابط را بازی می‌کنند، اما روی خوابگاه و امکانات آن نظارت دارند. این خوابگاه‌ها باید در چارچوب و نظم و قانونی عمل کنند که دانشگاه‌ها از آنها انتظار دارند. اجاره بهای این خوابگاه‌ها اما به وسیله اجاره بهایی که دانشجویان پرداخت می‌کنند، تامین می‌شود. وجود این خوابگاه‌ها تا حدودی مشکلات کمبود خوابگاهی در کشور را حل کرده است.

یکی از پیشنهادهای ما به سازمان‌ها، وزارتخانه‌ها و ارگان‌هایی که ملك خصوصی در اختیار دارند ولی بنا به دلایلی از آنها استفاده نمی‌کنند، اجاره دادن به وزارت علوم و استفاده برای مصارف خوابگاهی است. اتفاقی که با وجود تمام تلاش‌های کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس، هیچ ارگان و وزارتخانه‌ای حاضر به اجاره دادن ملکش به وزارت علوم نشده است.

در جست‌وجوی خوابگاه

جامعه+

همه مشکلات درباره خوابگاه‌ها از کمبود تا افزایش قیمت در حالی وجود دارد که دانشجویان با معضل دیگری هم روبه‌رو هستند. فرصت ثبت‌نام و پیدا کردن خوابگاه برای دانشجویان و خانواده‌های آنها تنها دو سه روز است. برای دانشجویی که در شهری که آشنایی هم نسبت به آن ندارد، دو سه روز فرصت زمان مناسبی نیست. نهایت اتفاقی که می‌افتد، خستگی و سردرگمی خانواده‌هایی است که باروبنه را جمع کرده‌اند و به امید پیدا کردن یك جای خواب، راهی شهر غریب شده‌اند.

در بسیاری از دانشگاه‌ها، مشکلات و کمبود خوابگاه‌ها به جایی رسیده است که دانشجویان تا دو سه هفته بعد از شروع سال تحصیلی، سقف بالای سرشان نمازخانه دانشگاه می‌شود. منصوره حسنی، مادر یکی از ورودی‌های جدید دانشگاه سمنان است. پسر حسنی، دامپزشکی نوبت روزانه قبول شده است و مشکلات خوابگاهی هم برای او وجود ندارد.

با این حال اما حسنی به ما می‌گوید: «برای این که محیط شهری را بررسی کنیم، هم من و هم همسرم یك هفته مرخصی گرفته‌ایم.» هم حسنی و هم همسرش، هردو در بیمارستان کار می‌کنند و متقابلا با شرایط شغلی که دارند، مرخصی گرفتن برای آنها سخت است؛ اینها همه در حالی است که هر دو برای ثبت‌نام پسرشان در دانشگاه و بررسی شرایط خوابگاه، توانسته‌اند یك هفته‌ای را مرخصی بگیرند. اتفاقی که البته از نظر حسنی، شانسی بوده که هردو نصیب‌شان شده و شاید والدین شاغل دیگری فرصت این‌چنینی برایشان پیش نیاید.

مشکلات خوابگاهی دانشگاه‌ها زیادند، مشکلاتی که ناصر مطیعی، رئیس صندوق رفاه سازمان دانشجویی باید به آن جواب بدهد، اما رئیس صندوق رفاه، به سوالات ما مبنی بر نظارت بر عملکرد خوابگاه‌ها و دریافت بیش از اندازه اجاره‌بها از دانشجویان، جوابی نداد. او همه چیز را به آینده سپرد و به این توجه نکرد که مشکلات دانشجویان با خوابگاه‌ها سال‌هاست دست از سرشان برنمی‌دارد. مشکلات تامین خوابگاهی قرار نیست تمام شود.

هر سال، مشکلات بیشتر می‌شود و تنها این دانشجوها هستند که سختی‌ها را با گوشت و پوست و استخوان‌شان درك می‌کنند.

برای دانشجویی که ۱۸ سال در شهر خودش زندگی کرده و حالا مجبور شده که برای ادامه تحصیل به شهر دیگری برود، استرس به اندازه کفایت وجود دارد، حال، هزینه‌های اضافی و کمبود جای خواب، اضافه کردن مشکلاتی بر مشکلات اوست.